

Liber de cōsolatione

¶ prohemio notatur

quattuor cause theologie consolatiōnis que sunt Spes Scriptura Patientia et Doctrina.

¶ prīmo metro de

scetur miseria ciuilis dissentionis. In prima prosa primi libri colloquunt monachus id ē solitarius. et volucr id est nuncius intermedius super statu peregrini seu viatoris et de eius sololatione p theologiam. In scđo metro ponitur laus theologie in hoc q̄ ē efficax solari. In scđa prosa ponit pmo q̄ theologia suam solationez in choat vbi et vnde desinit philosophica consolatio sc̄z q̄ cūcta agimus aī oculos iudicis cūcta carentis. Amplius q̄ triplex est iudicium dei vnde surgit in nobis spes et timor et quomodo se comitant. Amplius q̄ cū sobrietate p utiliter recogitari et tradi consideratio iudiciorū dei in predestinatione et reprobatione sic fecit apls. Et deinde qualit oris inde solatio intima et solis expertis cognita. In tertio metro agit de sentimento talis cōsolatiōis. In tertia prosa agit primo in speciali si causa sit aliqua cur deus istū vel illū predestinauerit. Deinde cuz qua cautela talis consideratio in particulari debeat aut possit admitti. Demū quo pacto potest quietare spes in deo. In quarto metro po-

theologie

.ii.

nunq̄ exempla quō p tentationes non euellit spes. In quarta p̄la traditū primo in quo spes ostendit q̄ de nullo hic ē desperandū. Amplius quō per summam desperationem venit ad spem. et quantus sit utilis consideratio diuine pdestinationis. Rursus agit de correboratione spei exemplo sanctorū et quō stat cā libertate. nec tñ plene p̄ hoc intelligi sine grā dei que ē vñctio docens dē oib⁹. In quinto et ultimo metro ponit cōparatio cuiusdam naute qui ex medīs tempestatibus exilit in locū tutu⁹ et secretum.

De scđo libro tabula.

In pma prosa scđi libri fit sermo de statu peregrini interserēdo de varijs specieb⁹ false spei. et addēdo q̄ ex consideratōne diuine bonitatis omnia libere gubernatis sumit scđa causa theologie cōsolatiōnis. In primo metro reprobat opinio phoz q̄ deus agit de necessitate nature sic sol lumen suū. In scđa prosa dat ratio cur diuina voluntas nō est dicenda agere ad extra de nūitate nature. Quō p̄terea predit aliter theologia q̄ phoz. Quidē distinctio trimēbris de voluntate humana et de cōformitate ei⁹ ad diuinā. In scđo metro declarat qualit affectiones et industrie que sparsim sunt in bruis aialibus collecte sunt in homine et in eius ratione cui subdit ei⁹

a z

Liber de

appetitus. In ecclia psa fit oqstio
sup difficultate quā patē liberuz
arbitrium in regēdo corp' cōfōz
miter ad rectā ratōez q̄ de modo
oformādi voluntatē humānā dī
uine exēplo xp̄i Tandē causa red
ditur de varietate iudicioz hūa
noz. In tertio metro datur ratō
diverificatiōnis iudicij rōnis p̄ si
militudinē lumis vīsi p̄ nubes aut
in speculis variatis. In quarta p
sa fit inuestigatiō qualiter adiuua
tur libertas arbitrij. Et inferē q̄
nihil est casuale vel fortuitū in or
dine ad primā causā. q̄ myta quē
sensū ipsa posset dici fortuna vel
fatū dōit qualiter ex hīs q̄ de
us inuenit reuelasse q̄ p̄sciuisse pul
terime et salubres veritates elu
cescū. In q̄rto metro docemur s̄b
exēplo quaduplici q̄liter insequi
debemus dei voluntatcm.

Tabula tertii libri.

In prima prosa tertij libri p̄tra
p̄tulationē inchoat sermo de cō
solatione theologie p̄ patientiaz
describēdo quid sit zelus. In pri
mo metro doceſ p̄ similitudinē ig
nis q̄ fuliginis q̄tum piculosus ē
zelus si non gubernet ratione. In
secūda prosa deducē hoc idem p̄
effectis hūanos dando causam
tut zelus turbat iudiciuz velut in
sōmījs. Qual preterea zelus eē
debeat tam in habentib' auctori
tatem regitiā q̄z in parentib' ea.
Deniqz notātur plures cause tur
batue zeli in rectorib' In secūdo

cōsolatione theologie

metro laudatur vita solitaria sibi
vacans. In tertia prosa fit sermo
de illoz zelo q̄ nō habent regimē
aliqd publicum docēdo sub qui
busdā regulis qualitē q̄ vbi debe
ant vti vel nō vti zelo suo In tēto
metro docemur q̄ q̄libet sit oten
tus vocatione sua q̄ hīm illam bñ
agat et ita proderit oibus nec se
lebet In q̄rta prosa declarāt q̄nd
solitarius potest omnib' p̄ficere.
Deinde subiungit hīm de pacia
q̄ in ea cōsolatio theologica repo
natur. In q̄rto metro ponit utili
tas pacie sub exēplo iob afflicti

Tabula quarti libri.

In quarto libro prosa p̄ma loqui
tur de trepidatē conscientie huma
ne respectu iudicioz dei. Et q̄ ni
hilomin' labores assumēdi sunt p̄
republica q̄ adiutorio alioz fun
dando se in doctrīa sacra. In pri
mo metro dat ratio cur deus le
gem naturalem dedit in sc̄ptis la
pideis. q̄hinc in euāgelica lege re
petiuit. In secūda prosa ponitur
diffuse distinctō de triplici certitu
dine adtēdo q̄liter intelligi debe
at illud Gregorij Bonap̄ mentiū
est culpā agnoscere vbi culpa nō
est Et q̄liter potest hoc sine mēda
cio fieri. In sc̄do metro docemur
qualitē vti debeam' scrupulis ori
entib' ex p̄teritis culpis In tertia
prosa fit iterū sermo sup eadez re
docēdo q̄ serenatio conscientie per
sentimēta deuota nō est signū effi
cat dīne gratie gratiū facientis.

Johis Cancellarij

Dicit de modo se habendi respe-
ctu scrupulorum consurgentium cir-
ca ea que sunt posterius agenda.
¶ qualis certitudo sufficit et unde
colligit. In tertio metro loquitur
quod precepta legis nature sunt etiam
precepta fidei ac legis euangelice.
conquerendo de erroribus cōtin-
gentibus circa ea. In quarta pro-
sa loquitur incidēter de theologis
et iuristis quales esse deberent et
quales aliqui sunt. Concludendo
quod in morali negocio non potest uni-
uersalis ars tradi quod conferre suffi-
ciat certitudinem in particlari quo-
libet agibili quin consurgere pos-
sint scrupulū mentis inquietatiū.
In quarto metro doceat quomo-
do par mentis possit aut debeat
inueniri. In quinta prosa ponitur
sibi persona theologie grandis ora-
tio consolatoria super casibus hu-
manis. nominatim illius qui tunc
franciaz conturbabat. Concludē-
do supremū consolacionis theolo-
gie gradum in animi preparatio-
ne ad martyrium.

Eiusdem tabula libri sequentis

parisiensis sij.

Rota pro icellettu hu-
ius dialogi quod voluerer est intellec-
tus discursiuus et rationatiuus.
Nonachus est intellectus medita-
tiuus et inquisitiuus. **P**eregrinus
est homo contemplatiuus simul et
actiuus

Scendū pro intellectu huius libri
quod dñs Iohes de Germonno ha-
buit fratrem monachum ordinis
Celestini. Et cum ipse franciam p-
pter minas ducis burgundie re-
linqueret. fecit hunc dialogum. sic
quod voluerer siue nunciis responde-
at monacho fratri suo pro se ipso
peregrino. **I**n de consolatōne philosophie di-
misit sc̄z de consideratione dei iudi-
cis circa actus humanos ad quam
philosophia perducit. **S**ed quale
retributionem bonorum et malo-
rum damnationē iudeo faciet the-
ologia hic lucide ostendit.